

"Mai podré celebrar el meu alliberament"

NÚRIA NAVARRO

Periodista italiana segrestada durant un mes a l'Iraq

Giuliana Sgreña va ser segrestada el 4 de març del 2005 a l'Iraq. Itàlia es va mobilitzar i la van alliberar al cap de 28 dies entre la polèmica pel probable pagament del rescat. En l'operatiu va morir el seu alliberador, Nicola Calipari, sota el foc *amic* dels EUA, i a ella la van ferir. Mentre espera que dimecres s'accepti a tràmit una querrela per homicidi polític voluntari, ha participat en el *Diàleg intercultural a la Mediterrània*, de l'Institut Europeu de la Mediterrània.

--¿Berlusconi li va pagar la llibertat?

--No ho sé.

--Diuen que el rescat va costar una mica menys de 5 milions de dòlars.

--Els nord-americans canvien presoners per ostatges. ¿Què és pitjor? Crec que s'ha de fer el que sigui possible per salvar una vida, sobretot on no hi ha cap legalitat.

--En qualsevol cas, és viva.

--Però no podré celebrar mai el meu alliberament, ni m'il·lusionarà la vida. Quan veus morir la persona que t'ha alliberat... Mentre esperava que vinguessin a rescatar-me, vaig passar una aterridora mitja hora en un cotxe que, segons em van donar a entendre, era ple d'explosius. I va apa- rèixer Calipari, em va portar a un altre vehicle i va començar a parlar- me afectuosament. Quan el conductor anunciava que érem a 700 metres de l'aeroport, una patrulla mò- bil nord-americana ens va disparar.

--¿Per què van disparar?

--La comissió militar dels EUA ha conclòs que van disparar per por, després de donar un senyal d'avís.

--¿No va ser així?

--No. A les 19.30 hores la patrulla era en aquella via perquè John Negroponte hi passava per anar a sopar a prop de l'aeroport. A les 19.50 va entrar al domicili, i així ho va notificar el seu escorta al cap de divisió, dient que tornarien en helicòpter. A les 20.30 la patrulla va preguntar al cap de divisió si podia marxar. I aquest va dir que no, que en 20 minuts arribaria el comboi de Negroponte. ¡Una notícia falsa! A aquella hora, nosaltres ja havíem avisat el general italià que circulàvem per aquella via.

--¿Llavors?

--Crec que van intentar donar una lliçó als italians que tenien tractes amb els segrestadors...

--¿Només ho creu vostè?

--Experts van analitzar el cotxe i van descobrir que, dels 58 impactes de bala, 57 anaven contra els passatgers. Només l'últim va tocar al motor. Per això, magistrats italians demanen que s'obri un procés per homicidi polític voluntari contra Calipari i intent d'homicidi voluntari contra el conductor i contra mi.

--¿Qui seria l'imputat?

--EUA diu que només va disparar el soldat Mario Lozano, però el meu expert en balística, que és l'analista dels atacs de la Màfia siciliana, ha trobat al cotxe un tros de bala que no coincideix amb els altres. Jo vull citar el Pentàgon. La impunitat dels nord-americans afecta dia rere dia els iraquians.

--¿Ha deixat de tenir por?

--¡Sovint tinc més por que quan vaig tornar de l'Iraq! Pateixo un sentiment d'abandonament, tinc la impressió que algú em segueix pel carrer i sóc incapaç de dormir a la nit sense somnífers i a les fosques.

--Ho sento.

--Després del segrest, cada dia és una conquesta. És una seqüela de viure un tancament de 28 dies i tenir por que et matin quan sents la clau al pany... I això que no em van amenaçar mai de matar-me, fins i tot em van dir que no era la seva intenció.

--¿Els va arribar a entendre?

--Armats d'una lògica militar, em van dir que estaven en guerra i que utilitzaven tots els mitjans per tirar endavant la seva lluita. I jo els vaig dir: "Vosaltres, que afirmeu que voleu la llibertat del vostre país, no podeu privar-ne persones que són aquí per explicar la vostra realitat".

--¿Això els va dir?

--Sí. Ells tenien curiositat per conèixer una dona occidental. Em vaig autocensurar per por que em matessin si sabia massa. Però vam intercanviar impressions, i vam fer broma. Un dia els vaig dir: "Jo podria ser la vostra mare". Els va commoure.

--I li van regalar una cadeneteta.

--Me la van donar abans de l'alliberament. La vaig agafar com un senyal sobre la marxa de les negociacions.

--Hi va haver altres senyals, ¿no?

--Una vegada em van deixar veure un noticiari d'Euronews. Al principi em va tranquil·litzar veure la meua foto al Capitoli, però després van emetre una notícia que deia que si Berlusconi no retirava les tropes, em donessin per morta. ¡Va ser un gerro d'aigua freda! Quan van veure la meua reacció, em van dir que ells no eren la jihad, que no em preocupés.

--Impossible la serenitat...

--Estava obsessionada amb el temps. Seguia les hores per les pregàries de la mesquita, i el pas dels dies, amb nusos als serrells

del meu fulard. Durant el dia em proposava un tema, per exemple, recordar els noms d'amics de la infància. Però les nits eren infinites.